

avtotehna

GLASILO

št. 6

LETO 2

JUNIJ 1976

JE TO SLUČAJ?

Mogoče. Ali pa tudi ne. Na koncu koncev je to čisto vseeno. To namreč, da v našem **uvodniku** praznik »varnostne službe«, ki ga je naša skupnost praznovala v mesecu maju, omenjamo slučajno ali ne. Ne gre za to, da v našem Glasilu spregovorimo o vsakem prazniku, ker tako interno glasilo niti ni v svoji osnovi za to namenjeno, temveč da poskušamo pomen nekega praznika prenesti v svoje okolje in se spomniti, kje in kako smo mi v okviru podjetja s tem povezani.

Čim nam je tak koncept pristopa jasen, potem lahko zapišemo...

Varnost ni stvar samo za to določenih služb v državi, ampak dolžnost vsakega posameznika, vsakega samoupravljalca. Takoj, ko to ugotovimo, se znajdemo v sredini dogajanja na svojem delovnem mestu. Težave na nastopijo tedaj, ko dogajanja okoli sebe ne vidimo, ali nanj ne reagiramo in ne opozorimo bodisi **samoupravne delavske kontrole**, bodisi druge faktorje v podjetju, vsekakor tistega, ki problema ne bo »nekam zaklenil«. Predno pa to storimo, moramo razčistiti sami s seboj, ali smo sposobni biti taki, kakršni bi po našem mnenju morali biti drugi in ali znamo ocenjevati na videz majhne nepravilnosti z enako doslednostjo kot velike.

Naši bratje Srbi pravijo: »Po jutru se dan poznajel!« Pa si pogledjemo tako »naša jutra«...

— Večina pisarn v našem podjetju je po končanem delu neurejenih, nepospravljenih (**zakaj imamo mize in omare?**).

— Mize in omare so nezaklenjene, celo ključki so dostopni (**prodajmo jih in si kupimo navadne stelaže**).

— Tako bi vsaj vedeli, zakaj ne zaklepamo raznih dokumentov, evidenc, kartotek, računskih strojkov itd. (**Ali je samoupravni sporazum o družbeni samozaščiti samo papir?**).

— Razni stroji in strojčki so nepokriti. Celotni TV sprejemnik je vsakomur na razpolago (**Pojem »naše v podjetju« še ni identičen s pojmom »moje doma«**).

— Ponekod imajo ključke skladišč »skladiščniki«, celo več kot eden, namesto vodje skladišča (**Razumljivo, se vsaj ne ve, kdo pije in kdo plača**).

— itd., itd.. (je to tudi slučaj?).

ODZVALI SMO SE KLICU NA POMOČ

Zgodilo se je 6. maja 1976 ob približno 21. uri. Zemlja je nenadoma zadrhtela z vso svojo gigantsko močjo in skoraj v hipu je na tisoče ljudi ostalo brez strehe nad glavo ter praktično brez vsega imetja. Blizu 1000 ljudi je v samem epicentru izgubilo življenje. To je tragična bilanca, ki jo je zahtevala podivjana narava.

Epicenter katastrofalnega potresa je bil tako blizu nas, potresa je bil tako blizu nas, da smo tudi sami neposredno občutili vso grozoto in strah, ki te zadene v enem samem trenutku. Morda je prav to dejstvo toliko bolj vplivalo na vse delovne ljudi širom po naši domovini, da so se tako hitro odzvali klicu na pomoč. Tako tudi mi v Avtotehni nismo ostali ob strani vsem, ki so hoteli pomagati žrtvam potresa.

IO OOS v TOZD so takoj že naslednji dan po potresu dali pobudo konferenci OOS Avtotehne, naj sprejme sklep, da se kupi prikolica namenjena za prizadeto področje v Posočju. Sami naj bi jo dostavili ter se tako priključili vsem neštevilnim organizacijam, ki so že nudile pomoč. Sklep se je takoj realiziral, na žalost pa smo zaradi neažurnosti (kljub znani situaciji) čakali prikolico dolgih štirinajst dni. Prikolice firme TRESKA so prišle v Ljubljano s precejšnjo zamudo.

V soboto 21. 5. 1976 sva s tov. Kačarjem s pooblastilom konference sindikata Avtotehne prevzela prikolico. Nisva bila sama, kajti na železniški postaji v Mostah so nestrpnost čakale na prevzem številne organizacije z istim namenom kot mi. Še večje nezadovoljstvo nama je napravilo dejstvo, da ne moreva takoj odpeljati prikolice,

KRAJEVNA SKUPNOST
IDRSKO
65 222 KOBARID

SPOŠTOVANI TOVARIŠI!

Pošiljamo vam slike, kot jasen dokaz kako zelo prav nam je prišla vaša prikolica. Naši vaščani so vam zelo hvaležni za vašo pomoč, posebno pa še družina, ki se je vselila v prikolico. Družina je 4-članska z dvema otrokoma, mož pa je invalid.

Nikoli ne bomo pozabili vaše hitre pomoči, katero ste nam nudili v teh težkih dneh.

Je enkrat se zahvaljujemo celotnemu delovnemu kolektivu in vam želimo še veliko delovnih uspehov.

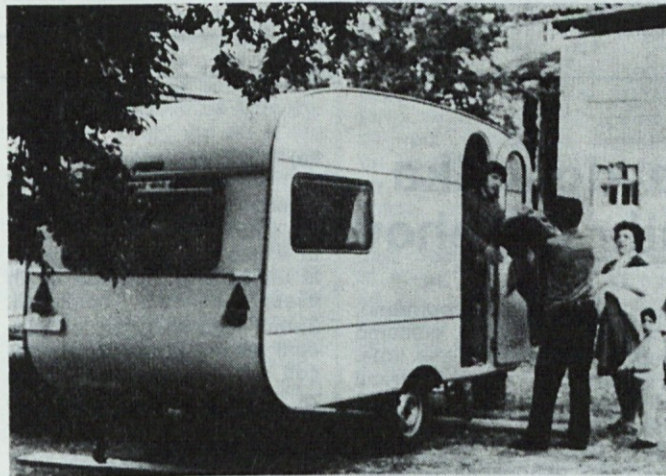
Tovariško vas pozdravljamo!

Idrsko. 2. 6. 1976

KRAJEVNA SKUPNOST
IDRSKO
KS IDRSKO

ker niso delali smerokazi in ostala svetlobna signalizacija. Tako sva morala oditi še na naš servis na Celovski 228.

Dežurni avtoelektričar tov. Bečan Albin je takoj pristopil k delu. Z veliko dobre volje je v dobri uri popravil pri-

ključno elektro-instalacijo na našem karavanu ter na prikolicah. Tako sva šele okrog trinajste ure lahko krenila na dolgo pot.

Odločila sva se, da popeljeva prikolico kar direktno na najbolj ogroženo področje in ne tako kot nekatere organizacije na zbirno mesto. Mimo Tolmina sva pripeljala v vas IDRSKO, kjer naju je v štabu za civilno zaščito sprejel dežurni tov. Miklavič Ivo. Štab je stacioniran kar pod vojaškim šotorom ter telefonsko povezan s centrom v Tolminu, tako da smo hitro opravili vse formalnosti glede prevzemanja naše prikolice. Tov. Miklavič je tudi tajnik krajevne skupnosti Idrsko ter predsednik odbora civilne zaščite tako, da nama je iz »prve« roke povedal marsikaj zanimivega.

Zelo je bil vesel naše prikolice, kajti s tem, da sva jo pripeljala direktno k njim, so jo tudi zares lahko takoj prevzeli. Povedal je, da že nekaj dni čakajo na prikolice, a zaman. V njihovi vasi so ljudje v glavnem še pod šotori. Toda zaradi dobre organiziranosti so bili najmlajši ter najstarejši prebivalci v prikolicah, ki so bile že na razpolago. Oni so pač najbolj potrebni suhih prebivališč.

Začudil sem se, da nisem videl veliko porušenih hiš, toda tov. Miklavič mi je takoj povedal, da videz vara! Popeljal naju je po vasi ter med drugim pokazal tudi svojo hišo. Povedal je, da ta hiša ni med najstarejšimi, nasprotno sorazmerno nova hiša je. Toda notranje stene so tako razpokane, da smo lahko skozi razpoke celo videli v drug prostor. Razmajana je tako, da bi se lahko podrla, če se le še enkrat tako potrese kot zadnjič. Tedaj sem šele dojel, da je praktično vsaka hiša tu v Posočju tako »zdelana«, da ni varna za prebivanje. Vas Idrsko, ki šteje ca. 450 ljudi, je na primer oddaljena od epicentra v zračni liniji okrog 30 km. Zato sem verjel, ko so mi to pripovedovali, da se je grozno treslo in da je res veliko uničenega. Od štiristopetdeset prebivalcev so praktično vsi ostali brez varnega doma v tej KS. Na obrazih prebivalcev so se še videli sledovi prestanega strahu in bolečine

ČESTITAMO!

Vsem članom kolektiva AVTOTEHNE k prazniku DNEVA BORCA, 4. julija!

Svim članovima predstavništva Beograd za DAN USTANKA 7. juli!

Vsem članom Avtotehne v Ljubljani DAN VSTAJE, 22. julij!

Svim članovima predstavništva u Hrvatskoj i BiH DAN USTANKA 27. juli!

(Nadalj. na 3. strani)

Mala ustava

ALI ZAKON O ZDRUŽENEM DELU (3)

Julija meseca letos, ko bo izšla sedma letošnja številka našega »Glasila«, bo to dejansko dvanajsta, odkar smo začeli izhajati v taki obliki. Drugače povedano, naše Glasilo bo staro leto dni. Ob razmišljanju, katero poglavje novega zakona o združenem delu bi razgrnili pred vas, ni bilo dileme. Najlepše je namreč povezati obletnico obstoja medija, ki služi obveščanju v delovnem kolektivu, z določbami, navedenimi v naslovu omenjenega zakona.

Obveščanje delavcev v združenem delu

Delavci pri uresničevanju svojega vladajočega položaja v združenem delu in družbi, upravljajo svobodno, neposredno in enakopravno v odnosih demokratične povezanosti ter vzajemne odvisnosti in odgovornosti svoje in celotno družbeno delo.

To svoje delo, se pravi samoupravno odločanje o delu in družbeni reprodukciji, izvajajo delavci z osebnim izjavljanjem v TOZD preko svojih delegatov v delavskem svetu in preko delegacij v drugih organih upravljanja.

Če tako uzakonjeno ugotovitev nekoliko razčlenimo, takoj vemo, da je pod »osebnim izjavljanjem« mišljeno podajanje osebnega doprinos ali odločitve na zborih delovnih ljudi, na referendumih in v drugih oblikah osebnega izrekanja. Pod navedbo »preko svojih delegatov« delavec odloča tako rekoč posredno. Seveda mora pri taki obliki odločanja biti dobro obveščen, tako delavec sam, še bolj pa njegov delegat.

Ko tako samoupravno odločanje preide v fazo sprejemanja sklepov, ki v trenutku sprejema samega zaživijo kot nekakšen zakon za akci-

jo itd., pa delavec upravlja svoje delo tudi s kontrolo izvrševanja sklepov. Torej s kontrolo dela organov in služb, katerim posamezni sklepi točno določajo naloge.

Rekli boste: z ozirom na naslov današnjega prispevka in sicer »obveščanje delavcev v združenem delu« tak uvod najbrž nima prave zveze, no pa temu ni tako. Vedeti moramo, da človek tako kot poedinec, kakor tudi kot član večje skupnosti, v našem primeru član večjega kolektiva, oziroma organizacije združenega dela v svojem delu ali v življenju pride v situacijo, ko mora odločiti ali bo problem rešil tako ali drugače. Neprimerno lažje se odloči, če problem pozna, če je o njem informiran. V tem grmu pa v našem današnjem prispevku tiči zajec. Kje, boste rekli? V obveščanju, v razlagi itd.

Zakon o združenem delu v enem izmed 646 členov pravi: »Organi družbeno politične skupnosti morajo delavce v temeljnih in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih obveščati o vprašanih, ki so pomembna za uresničevanje samoupravnih pravic, obveznosti in od-

govornosti kot tudi o drugih vprašanih, ki so pomembna za delo in odločanje v teh organizacijah in skupnostih.« Organi v organizacijah združenega dela, drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter organi družbeno političnih skupnosti morajo poskrbeti, da bo obveščanje delavcev redno, pravočasno, resnično, popolno in razumljivo.

Če torej resumiramo zahteve zakona, ugotovimo, da pri nas o obveščanju lahko govorimo samo pozitivno upoštevajoč naše »Informacije« in »Glasilo«. Naloga drugih pa je, da ocenjujejo individualno verbalno obveščanje z enakimi pogoji, kot so navedeni v prejšnjem odstavku. Gre torej po naši oceni za kvaliteto obveščanja. Po pravici povedano naše Glasilo v danem momentu ne more povsem zadovoljiti takim potrebam, ker pač izhaja enkrat mesečno, se pravi lahko prepozno, ali prekmalu. No, ne glede na to pa se ga moramo bolj posluževati. Bodisi, kot smo že rekli, za osebno odločanje, z vprašanji, zahtevki po pojasnitvah zapletenih problemov itd., bodisi s strani služb in samoupravnih organov z materiali, za katere vemo, da jih bomo morali spoznati, jih prilagoditi našim pogojem in se dokončno pravilno odločiti.

Zato je prav, da vemo, kaj zakon o združenem delu v členih 521 do 525 govori o obveščanju. »Organi organizacije združenega dela morajo zagotoviti, da bodo delavci redno, pravočasno, resnično, popolnoma ter vsebinsko in oblikovno na dostopen način obveščeni o celotnem poslovanju organizacije združenega dela, njenem materialno-finančnem stanju, o pridobivanju in delitvi dohodka ter uporabi sredstev, o rezultatih, doseženih z združevanjem sredstev iz minulega dela, ter o drugih vprašanih,

ki so pomembna za upravljanje, odločanje in uveljavljanje samoupravne delavske kontrole. (Ob tem bi vas radi opozorili na prispevek o samoupravni del. kontroli na drugem mestu v Glasilu).

Delavci imajo pravico zahtevati, da so obveščeni o delu in izvrševanju sklepov delavskega sveta, izvršilnih organov (služb), poslovnega organa TOZD, DO itd.

Organi organizacije združenega dela morajo delavce obveščati tako, da se bo vsak delavec lahko seznanil z njihovimi poročili, jih proučil in oblikoval svoja stališča. Način, roke in kdo je odgovoren za obveščanje delavcev, ureja zakon, statut in drugi samoupravni splošni akti organizacije.

Obvestila, ki se dajejo delavcem, je treba dati tudi organom SDK in SO. Delavski svet in poslovni organ OZD morata delavce in sindikalno organizacijo obveščati o opozorilih, ugotovitvah in odločitvah družbenega pravobranilca samoupravljanja, službe družbenega knjigovodstva, organ pristojnega

za nadzorstvo nad zakonitostjo dela TOZD ali OZD, sodišč in organov družbeno političnih skupnosti, če ti organi to zahtevajo. Če se dolžnost obveščanja delavskega sveta, drugih organov OZD, delavcev in sindikalne organizacije ne izpolnjuje, se šteje to za kršitev pravic delavcev. Če ne izpolnjuje dolžnosti obveščanja delavcev in SO, krši poslovni organ s tem delovno obveznost.

Poslovni organ odgovarja tudi materialno, če zaradi obveščanja ali zavestnega dajanja neresničnega obvestila ne bi bil sprejet sklep ali pa bi bil sprejet napačen sklep.

Toliko in tako zakon. Iz uvoda lahko razberemo, da smo glavni faktor za realizacijo vsega pa le in samo le mi ljudje. Predrznemo si zaključiti današnji prispevek z mislijo: obveščanje ni popolno, če teče samo v eni smeri, temveč se kompletira, kadar teče v obeh smereh. Se pravi ne samo od organov do delavca ampak tudi od delavca nazaj.

ZAHVALA

Za sodelovanje pri razvitju prapora je konferenca SO Avtotehne poslala predsedniku mestnega sveta sindikata **tov. Venceslavu Verbcu** zahvalo:

Ljubljana, 27. maja 1976

V imenu konference sindikalne organizacije Avtotehne se Vam najlepše zahvaljujem za vaš prispevek in sodelovanje pri razvitju sindikalnega prapora našega podjetja dne 26. 4. 1976. Lahko Vam zagotovim, da nam je Vaša prisotnost, še bolj pa Vaše besede izrečene na tej slovesnosti, veliko pomenila. Bile so dokaz, da smo člani velike armade borcev za prave odnose doma in v svetu.

Obenem z našo zahvalo sprejmite tudi naše iskrene želje za Vaše osebno dobro počutje in za obilo uspehov pri delu.

Ob tej priliki Vam pošiljam izvod našega »Glasila« v spomin in skromno priznanje.

Predsednik konference SO Avtotehne Ljubljana
B. B. Kačar

Ni osebnega dohodka mimo delovnih uspehov

Dosledna uporaba tega načela je bistveni razredni interes delavcev in pomeni objektivno krepitev materialne baze samoupravljanja. Razvijanje samoupravljanja v praksi pomeni tudi doslednejše uresničevanje načela po delu in obratno.

Navada je bila odnosno je še, da zvrčamo na osebne dohodke vso krivdo za vse slabo, kar se dogaja v naših družbenoekonomskih odnosih. Ni potrebno poseči tako daleč nazaj, pa že vidimo, da so, (da smo), kjerkoli se je zataknilo, vedno iskali krivca v višini osebnih dohodkov. Nekje smo pod dojmom, da so dobri osebni dohodki veliki krivci za vse, kar je v družbi (kot celoti ali npr. v podjetju) napak. Če je bila slaba bilanca, če ni izvoza, če je visoka inflacija itd., vsega so krivi osebni dohod-

ki. Zato je nujno potrebno, da na tak problem gledamo tudi z drugega zornega kota. Poiskati je namreč treba družbeno normo, po kateri bo le količina novo ustvarjene vrednosti namenjena osebnim dohodkom. Dosedanja navada in to zakoreninjeno navado, če ustvarjamo večji dohodek, da moramo imeti tudi večje osebne dohodke, je treba spremeniti, to pa dosežemo z družbenim dogovorom, s sporazumom.

Seveda pa samo s sporazumom ni mogoče določiti osebnih dohodkov, če ne upoštevamo delovnih uspehov. Osebni dohodki morajo biti odvisni od dohodka, vendar pa ne od kateregakoli, marveč samo od tistega, o katerega razpolaganju se moramo dogovoriti.

Delitev osebnega dohodka je bila (lahko rečemo, da je

še) tesno povezana z željo, da se ob inflaciji ohrani standard delavcev. Življenjski stroški so naraščali iz leta v leto, zaradi česar je bila utemeljena želja, da bi jih osebni dohodki dohitevali. Zaradi tega so se za to določeni faktorji v naši družbi začeli zavzemati (že leta 1972) za sprejemanje družbenih dogovorov, ki naj bi to uravnali.

Družbeni dogovori imajo namen zaustaviti negativna gibanja na področju osebne porabe in preprečiti osiromašenje gospodarstva (na sploh, ka tudi v podjetju). Iz leta v leto je namreč več sredstev odtekalo za osebno porabo, medtem ko jih je za povečanje materialne osnove ostajalo čedalje manj. Jasno pa je, da morata biti ta dva odnosa trdno povezana, kajti če ni drugega, ne more biti prvega. Če namreč nekdo ni dovolj stimuliran in ustrezno nagrajen za svoje delo, ne bo prizadeven in ne bo ustvarjal več. Razmerje v delitvi smo pri nas količin-

sko opredelili tako, da je bilo več sredstev namenjenih skladom, manj pa osebnim dohodkom. To pa smo razumeli tako, da smo za osebne dohodke namenili (in delili) vsa sredstva po odbitku dela za sklade.

Novi zakon o združenem delu te napake odpravlja. Točno določa, kaj in kako se očisti dohodek vsega tistega, kar se pridobiva mimo dela in da se ta sredstva neposredno usmerjajo v širjenje materialne osnove združenega dela.

Delitev po delu mora biti univerzalno načelo. Toda ne samo delitev osebnih dohodkov po delu, marveč tudi v vseh vrstah delitve — primarni, sekundarni, namenski in interni. Delo mora biti temelj za pridobivanje dohodka. Če je dohodek večji od novo ustvarjene vrednosti, potem ni rezultat dela ljudi, marveč razmer na trgu.

Če temeljna organizacija posluje dobro, je dober tudi osebni dohodek.

Osnutek zakona o združenem delu nalaga delovnim organizacijam, da s samoupravnimi akti, ustrezno notranjo organizacijo in razmerji v delitvi dohodka v TOZD na vsakem delovnem mestu in v vsakem delu delovnega procesa spodbujajo delovno iniciativno delavca. Omogočijo naj, da se lahko zmeri njihov prispevek k uspehu skupnega dela in ustvarjanju dohodka. Dosledno izvajanje načela delitve po delovnih uspehih obravnava zakonski osnutek kot najboljšo spodbudo za vsakega delavca in ves kolektiv zato, da se zavzema za kar največjo produktivnost dela, da kar najbolj izkorišča ter nenehno izboljšuje in povečuje sredstva družbene reprodukcije, da dejavnost svoje TOZD kar najuspešneje prilagaja potrebam trga oziroma interesom in potrebam delovnih ljudi in družbe v celoti. **S tem pravzaprav delavci zagotavljajo pogoje za nenehno večanje dohodka ter na tej podlagi povečajo tudi svoj osebni dohodek.**

Naši organi samoupravljanja

Danes: Samoupravne delavske kontrole

V našem Glasilu smo avgusta in septembra lani ter februarja letos objavili prispevke o samoupravnih delavskih kontrolah. Prepričani smo, da ste omenjene prispevke prečitali, odnosno, da so se jih poslužili člani naših samoupravnih delavskih kontrol v TOZD, DSSS in OZD. Vsebinska telesa prispevkov je bila v glavnem usmerjena v opis dela in nalog samoupravnih delavskih kontrol. V precej načelnih razlagah pa smo lahko zvedeli, da je pravzaprav pristop k konkretnemu delu zelo specifičen z ozirom na situacijo v podjetju, na odnose v njem itd. Ponovno povedano, komisije samoupravne delavske kontrole morajo začeti z delom in v svojem začetku iskati pomoč drugih faktorjev, med njimi sindikata, DS, pravne službe itd. No, vsak začetek je težak, posebno če upoštevamo, da je polje udeleževanja samoupravne delavske kontrole zelo široko. Kaj na primer: pravica vprašanja v dokumente, spise, poročila, v materialno finančno poslovanje, poznavanje samoupravnih aktov, kontroliranje raznih akcij in sklepov drugih samoupravnih in poslovnih organov itd. Naslednja dolžnost pa je vsakomur obveščanje vseh samoupravljalcev o odločitvah in rezultatih dela.

V programski zasnovi vsebine našega Glasila smo med drugim sprejeli načelo, da naš časopis služi informiranju od samoupravljalca — za samoupravljalca. Drugače povedano, da član Avtotehne lahko preko Glasila zastavi vprašanje, na katero mora dobiti verodostojen odgovor. Odnosno, da samoupravni organi, službe ali individualni poslovodni organi preko časopisa podajajo poročila, razlage, naloge itd. Vse v želji, da vemo, zakaj gre, kaj se dogaja. Ker le tako lahko tudi izboljšujemo svoje delo in dosegamo večje uspehe.

Pri vsem tem pa smo prepričani, da je samoupravna delavska kontrola tisti organ, ki bi se našega časopisa moral najbolj posluževati. Bodisi, da v časopisu komentira svoja poročila, bodisi, da dopolnjuje ali ovrže poročila in navedbe drugih. Glasilo namreč ne more obležati v predalu, kot lahko obleži v njem zapisnik samoupravne delavske kontrole, če je slučajno tak, da komu ni všeč.

Zavedamo se dejstva, da so samoupravne delavske kontrole v podjetjih, pa tudi v naših sorazmerno mladih in neizkušeni samoupravnih organih. Manjka jim izkušenj, pa če hočete (korajže) poguma, s katerim bi se otresli napačne predstave o kontroli nasploh.

(NADALJEVANJE S PRVE STRANI)

ob dejstvu, da so ostali brez strehe nad glavo. Toda kljub temu imajo veliko dobre volje in življenje se je že začelo normalizirati, kolikor je pač v takih okoliščinah mogoče. Povem naj še, da so prebivalci tukaj po večini starejši ljudje ter da se v glavnem ukvarjajo s kmetijstvom. Letos pa bodo morali poleg rednega dela poprijeti še za kaj drugega. Tako se bodo kar »prekvalificirali« v zidarje, kajti poleg hrane, ki jo morajo pridelati, si bodo morali preskrbeti še varen in tople dom. Še včeraj so živeli skromno iz dneva v dan brez velikih ambicij in perspektiv, zato se vprašam, od kod jim bo denar za velika dela?

Jasno je, da brez pomoči vseh nas do zime ne bodo uspeli niti zmogli poskrbeti za nov dom. To, da smo jim dali na uporabo prikolico, da so začasno pod streho, je še začetek. Pomagati jim

bomo morali tudi drugače, da bodo imeli lahko takšen jutri, kot si ga želimo mi sami. Ne bo nam težko kakor koli pomagati, če se bomo le za trenutek spomnili na tiste občutke in strah, ko se ti zamajejo tla pod nogami in ko v trenutku ostaneš brez imetja! Zakaj, tako in še mnogo bolj strašno, ko smo to doživljali, se mi je dogajalo v vaseh kot je na primer Idrsko. Po potresu smo se vrnili v stanovanja, ki so k sreči »preživela«, le malo prestrašeni. Oni pa so se morali podati pod šotore, kajti v trenutku, ko smo se mi le prestrašili, so se njim podirala stanovanja.

Tov. Miklavčič Ivo se nam je v imenu krajevnih skupnosti najlepše zahvalil za našo pomoč v upanju, da prikoliče v najkrajšem času ne bo potrebno več uporabljati...

DRAGO GASPARI

Kakor koli že, moramo si pomagati, si svetovati itd. Zato smo v našem Glasilu že poskušali s kratkimi prispevki ali pregledi nakazovati smer prvih korakov udeleževanja in pristopa ter k spodbujanju iniciative v mozaiku široke in konstantne dejavnosti takega samoupravnega organa (spomnite se članekov: »Tudi za to je naš časopis«, »Kdaj lahko uvedemo nadurno delo«, »Avtosalon«, »Mimogrede morda« itd.). Delo je namreč stalno, nepretrgano, tako rekoč dnevno, ne pa samo občasno ob obračunih, inventurah itd.

Z našim Glasilom smo se odločili pomagati še na drug način: z vprašanji, postavljenimi našim samoupravnim delavskim kontrolam. Ne zato, da objavimo standardno anketo, temveč, da zvemo, kje in kakšne so težave v posameznih samoupravnih delavskih kontrolah. Kaj je ovira pri delu in kaj moramo storiti vsi ostali v kolektivu, da to, kar je zapisano o samoupravnih delavskih kontrolah v zakonu, postane

pojem, vsakodnevna praksa, samo po sebi normalen način dela, obnašanja in odnosov.

Naša vprašanja s podvprašanji so bila precej obsežna, zato jih v celoti ne bomo navajali. Navedimo samo glavna: **Ali je vaša (v TOZD, DSSS) samoupravna delavska kontrola zaživelja? Če ni, zakaj ni? Kakšna je povezava vaše samoupravne delavske kontrole z drugimi faktorji v podjetju? Ali so rezultati vašega dela naleteli na razumevanje? Ali vaši člani poznajo vsebino dela? Kaj ste do danes napravili? In kaj mislite o našem časopisu?**

Skoraj dva meseca smo čakali na odgovore. Prejeli pa smo samo dva, in sicer iz DSSS in TOZD V.

Kaj mislijo, delajo in kakšne težave imajo komisije v TOZD I, II, III in IV, morda ni važno za nas samoupravljalce, morda niti sami ne vedo, kako in kaj, če ne vidijo ponujene roke.

Seveda iz prej navedenih dveh prispevkov ni moč na-

praviti pregleda, kakšne so naše samoupravne delavske kontrole. Tu mislimo pregled, izdelan v pogovornem jeziku, jeziku razpravljanja in razmišljanja. Daleč od tega, da bi podali kritiko ali oceno (ki bi bila lahko zelo individualna), za katero so pristojni drugi v podjetju. Pa kljub temu nekaj misli:

Na primer:
— Na vprašanje poslovnih stroškov DS ne reagira.

— Ravnodušnost odgovornih organov.

— Samoupravne delavske kontrole so prepuščene same sebi.

— Nihče jih še ni pozval v akcijo.

— Da ne dobivajo popisa blaga (inventur) itd.

Vsak prispevek, članek ali v šoli napisana naloga ima poleg uvoda in osrednje obdelave problema še svoj zaključek. Zato to, kar smo vam s tem prispevkom želeli povedati, zaključujemo z ugotovitvijo, kot smo uvodoma rekli: naše samoupravne delavske kontrole — **danes še niso čisto naše.**

O samoupravni delavski kontroli

(še iz drugih virov)

V osnutku zakona o združenem delu je razvit in razčlenjen 107. člen USTAVE SFRJ tako, da bodo v praksi uporabljena določila omogočila dvojce:

Prvič, nadaljevanje utrjevanja samoupravne delavske kontrole.

Drugič, bodo lahko omejene vse tu in tam prisotne napačne tendence v njenem delovanju.

Še vedno in prepogosto je prisotno mnenje, da je organ samoupravne delavske kontrole nekakšen paritetan organ delavskemu svetu. Tako hotenje po vzporednosti v delu in odločanju počiva na nezaupanju do delavskega sveta. Organ kontrole naj bi torej na tem področju naredil red. Vendar je dejstvo, da so tako v DS kot v organu kontrole delavci neposredni proizvajalci le, da v prvem primeru več, v drugem manj. Samo zaradi tega ni nikjer zapisano, da bi bili na eni ali drugi strani bolj ali manj prilagodljivi, podvrženi birokraciji in podobnim deformacijam. Tako razmišljanje in primerjanje je enostavno brezsmiselno, saj pejuje kontrolo v slepo ulico. Nesporazum o nalogah organa kontrole se na omenjenih dvomih o kvaliteti delavskega sveta kaže tudi v prisotnih željah, da bi imela samoupravna delavska kontrola neomejeno pravico odločanja ter še zlasti pravico neposrednega kaznovanja.

Taka in podobna hotenja, pa četudi niso vselej na dlan, kažejo na popolno nerazumevanje položaja organov upravljanja sploh. Oba organa, tako delavski svet, kot samoupravna delavska kontrola sta delegatsko izvoljena. Ne eden, ne drugi ne odloča in ne kaznuje sam. Ene in druge imajo pravico in dolžnost nadzirati predvsem

delavci, pa seveda razredne organizacije delavcev, npr. sindikat. Mimogrede lahko povemo, da je v osnutku zakona o združenem delu sindikatu dodeljeno posebno mesto.

Samoupravne delavske kontrole tudi niso in ne smejo postati nekakšna podaljšana roka zunanjih preiskovalnih in podobnih organov. Na primer uprave javne varnosti ali službe družbenega knjigovodstva. Ideja o kontroli uresničevanja samoupravnih družbeno ekonomskih odnosov v TOZD, kontrola nad sredstvi, ki jih delavci združujejo, kontrola nad dinarjem, ki kroži v družbeni reprodukciji in drugim, nima prav nič skupnega s preiskovanjem posameznih prestopkov. Tako angažirana kontrola se hoče noče spremeniti v nekakšno notranjo »policijo«. [Ponekod se dogaja, da namreč kontrola dobiva zapečatenе koverte z željami (zahtevami) o raznoraznih podatkih poedinca, plač itd. Namesto, da bi se tisti, ki to želi, obrnil direktno na delavski svet, računovodstvo, poslovodni organ itd.]. Če bi samoupravna delavska kontrola opravljala tudi tako delo, bi postala nekaj posebnega izven samoupravnega sistema. Postala bi organ za sebe in ne za delavce. V osnutku zakona o združenem delu so določila glede tega dovolj jasna.

Predvsem moramo ugotoviti, da naj bi bila samoupravna delavska kontrola bolj povezana s sindikati. Ti pa bi morali biti še bolj odgovorni za ustavno in zakonsko določeno uresničevanje samoupravljanja. Z drugimi besedami povedano, bi morala biti poglobljena skrb sindikata uveljavljanje delavske kontrole.

Svojo razredno vlogo bodo sindikati uspeli uresničevati,

če bodo tudi z organizirano delavsko kontrolo sproti eliminirali možnosti odtujevanja pravic z dela in novo ustvarjene vrednosti v katerikoli obliki.

V osnutku zakona o združenem delu je delavec določen za nosilca kontrole. Da bi to lahko opravljal, mora sproti dobivati vse informacije zlasti o finančnem poslovanju, planu in dohodku. Za to so zadolženi takorekoč vsi, delavski svet, delavska kontrola, disciplinski odbor in poslovodni organi. Delavec mora imeti možnost vprašanja, predloge ali kritiko dobiti odgovor.

V zakonu je ustrezno oblikovan odnos med delavskim svetom in organom delavske kontrole. **Delavski svet je prvi in najbolj odgovoren za to, da uresničuje predloge in zahteve delavske kontrole ter odpravlja pomanjkljivosti, na katere je opozorjen.** Torej delavska kontrola ne odloča sama in tudi sankcij ne izvaja neposredno. Če pa se zgodi, da odpove delavski svet, bodisi zaradi malomarnosti, ignoriranja in podobno, se tak organ obrača na sindikat, na pristojne organe družbenega nadzora itd.

Ob vsem tem so oblikovalci osnutka zakona upoštevali izkušnje dosedanje samoupravne prakse in posebej določili način zaščite delavca, ki graja, in ga zato posamezniki ali neformalna skupina »šikanirajo«. Ne le to, da delavec zaradi izražene mnenja ne more biti klican na odgovornost ali postavljen v slabši položaj (beri: premeščen), tudi vsak drug poskus »šikaniranja« je po določilih zakona o združenem delu opredeljen kot težja kršitev samoupravnih funkcij.

Za enkrat toliko.

DOPUSTNIKI!

PRIČAKUJEMO VAŠE PRISPEVKE

PROSTOR DRUŽBENE PREHRANE NA CELOVŠKI CESTI 228

Na članek »Pa smo dočkali«, objavljen v Glasilu št. 5, bi rad dodal nekaj podatkov, za katere mislim, da so zanimivi za marsikaterega člana Avtotehne.

V planu za leto 1975 je bil predviden začetek gradnje nove menze na Celovški cesti 228. Plan stroškov se je že med izdelavo načrta nove menze povzpela na din 9.000.000.— Brez projektivnega elaborata je za tak zahtevan objekt težko predvideti točne stroške. Zato je nastalo vprašanje, ali bi bila navedena vsota dovolj velika.

Glede na splošno gospodarsko in tudi na finančno situacijo Avtotehne je direkcija v duhu racionalizacije in seveda s predhodno odobritvijo samoupravnih organov vseh prizadetih TOZD sklenila, da se namesto novogradnje poveča in modernizira obstoječa menza. Taka izvedba pa mora zadostiti vsem sanitarnim predpisom in potrebam delovnega človeka tako, da bo lahko boljše opravljati svoje redno in družbeno koristno delo. Z izvedbo adaptacije so se tako stroški zmanjšali za najmanj 90% od predvidene novogradnje. Res pa je, da smo s tako preureditvijo ostali le pri razdeljevanju toplih obrokov. Prepričan pa sem, da s takšno organizacijo, kot jo imamo in pri takšni izbiri toplih obrokov, ki jih rade volje nudijo gostinska podjetja, to pri nas sedaj ni problem.

Veliko preglavic in truda je imela operativna, da je v tako kratkem roku (1 mesec) izvršila vsa gradbena, obrtniška in instalacijska dela, dela montaže kuhinjskih in drugih elementov. Marsikdo je izrazil svoje presenečenje, ko so bila ta dela gotova. Pohvala za to gre kolektivu Slovenija ceste kakor tudi kooperantom kot so IMP, Kovinostroj Grosuplje, Stol

Kamnik, Termika, Astra, Aluminij Komen in drugi.

Kompletni stroški adaptacije in opreme so znašali 812.000,00 din. Tu ni všteti prispevek Komunalni energetiki za povečanje porabe toplotne energije. Vsa manjša dela kot npr. pleskanje, popravo tal, keramičnih ploščic itd. pa so bila izvršena na račun vzdrževanja. Zanimljivo vas bo, kaj smo z 812.000,— dinarji sploh napravili. Dopolnili smo kuhinjsko opremo, postavili funkcionalno in sodobno samopostrežno linijo in rešili problem prezračevanja. Pod spuščanim stropom je dovolj svežega zraka, ki priteka skozi »KLIMAT« in je v zimskem času ogrevan. Odvod slabega zraka je usmerjen skozi kuhinjsko napo do podroba strehe.

Tako se po hodnikih nič več ne širi slab duh od pripravljanih jedil. Dalje smo povečali sam kuhinjski prostor, pa tudi jedilnico, saj je sedaj 88 jedilnih mest več. S tako preureditvijo smo dosegli neoviran hitrejši promet, izognili smo se nepotrebnemu križanju in čakalnju. Povečali smo kapaciteto shramb in skladišč, saj je sedaj možno urediti centralno skladišče za vse naše menze v Ljubljani, kar lahko vpliva na nabavo in ceno prehranskih artiklov. Uredili smo tudi sanitarije in garderobo za strežno osebje, tako kot določajo sanitarni predpisi.

Navsezadnje ne moremo mimo dejstva, da je prostor lepo in estetsko urejen. Izgleda tako, da ima deloven človek prijeten občutek, da se nahaja v kulturno urejenem prostoru družbene prehrane. Taka modernizacija menze je za kolektiv Avtotehne lepa pridobitev. Zato jo moramo čuvati in vzdrževati.

F. ing. ČUK

U povodu 27. jula Dana ustanka u SR BiH

Za revolucionarno - demokratski pokret — za radničku klasu i onaj dio narodnih masa koje su godinama uočili aprilskog rata svjesno prihvatile politiku KPJ — jedini izlaz u takvim uslovima okupacije bila je borba protiv okupatora i njegovih domaćih izdajnika.

Već prve akcije partizanskih odreda u Bosni i Hercegovini dovele su do opće narodnog ustanka u BiH. Ustaničke snage su oslobodile prostrane teritorije, razbile znatne ustaške i domobranske jedinice i oslobodile mnoga mjesta među kojima: Drvar, Mrkonjićgrad, Vlasenica, Sokolac, Srebrenica, Gračanica, Bosansko Grahovo...

Tako je 27. juli označen kao dan Ustanka naroda SR BiH.

»U svjetlosti velikih historijskih tekovina ostvare-

nih u toku četverogodišnje redvolucionarne borbe može se lakše sagledati i uloga, i značaj naše Komunističke partije, bez koje, razumije se, tih tekovina ne bi ni bilo. Ali ovaj razvitak bio je historijski predodređen. U času kada su zatajile vođe snage buržuazskog društva i sve njihove partije, u najsudbonosnijim godinama naše novije istorije, na historisku pozornicu došla je KPJ, jedina demokratska i do kraja narodna, jedina općejugoslavenska partija, koja je bila sposobna da preuzme političko vodstvo naših naroda i da im ukaže na put kojim treba ići. Taj put bio je put borbe, ali borbe u kojoj će biti ostvareno ostvarenje težnje naroda.«

(Tito)

AVTOTEHNA — SARAJEVO

27. srpanj (juli) praznik naroda Hrvatske

Taj dan slavimo svake godine kao početak ustanka u Hrvatskoj. Značaj tog datuma nije u pukoj činjenici što su ispaljeni prvi hitci na neprijatelja slobode naroda Hrvatske. U našoj povjesti bilo je i ranije takvih događaja. Međutim svi ti pokušaji da se izbori sloboda nisu bili tako široko organizirani i tako uporno i istrajno vođeni kao borba čiji početak u Hrvatskoj su označili hitci ispaljeni na taj dan u ustaničkom Srbu.

Razlog za to što je plamen borbe upaljen 27. srpnja (jula) zahvatio široke slojeve naroda i što se nije ugasio do konačne pobjede treba tražiti u daljoj i bližoj prošlosti naroda Hrvatske i

svih Jugoslavenskih naroda. Poznato je da smo stoljećima bili pod tuđom vlašću, razjedinjeni i obezpravljeni. Stanje se bitno nije promijenilo ni u bivšoj Jugoslaviji u kojoj je vladala nacionalna neravnopravnost i socijalna bijeda.

Jedina briga udružene buržoazije na čelu sa kraljevskom kućom bila je da iz naroda iscijedi što više znoj i krvi. I kao da sve to nije bilo dovoljno na scenu su stupile fašističke sile mraka koje su zaprijetile ne samo da nas vrate nekoliko stoljeća unazad i da od nas naprave narod drugorazrednog značaja već da nas i fizički unište. U tome su im pomogli oni koji su bili uvijek sprem-

ni izdati i prodati interese svoga naroda, za svoje vlastite. Međutim, ako je bilo moguće kupiti ili zavesti pojedince nije narod čiji instinkt, iskustvo i razum ne varaju nikad.

Bilo i osječaja naroda uvijek je osluškivala Komunistička partija kao jedina organizirana politička snaga zainteresirana da se riješe nagomilane suprotnosti klasne i nacionalne prirode. Ona je jedina imala snage i hrabrosti da organizirano, pozove i povede narod u oružanu borbu za bratstvo i jedinstvo, slobodu i nezavisnost. Ako je za nekoga, dizanje oružanog ustanka u srcu porobljene Evrope bila avantura i utopija za KPJ na čelu sa drugom Titom to je bila realnost zasnovana na svestranim procjenama vojnopolitičke situacije u zemlji i svijetu. Ispravnost odluke da se ide u oružani ustanak potvrdili su događaji koji su slijedili i koji su doveli do ostvarenja stoljetnih težnji naših naroda.

Uporedimo li ono što smo ranije imali i što su nam fašistički okupatori i njihove sluge pripremili sa onim što danas imamo, kako nam pruža samoupravni socijalizam vidjet ćemo koliko je grandiozan korak kojeg je narod Hrvatske predvođen sa Komunističkom partijom i drugom Titom i u zajednici sa svim Jugoslavenskim narodima, učinio 27. srpnja 1941. godine. Odatle značaj tog datuma i razlog da ga dostojno slavimo.

IVAN ŠVAGER

KOMERCIALISTI IN PRODAJALCI POZOR!

Uradni list SFRJ št. 13/26. 4. 1976 je prinesel nekaj sprememb in dopolnitev Zakona o zavarovanju plačil (Ur. l. SFRJ 60/75) kot sledi:

člen 2

1. Upnik (prodajalec) mora najpozneje v desetih dneh (preje v petih) po dobavi poslato dolžniku (kupcu) obračun (fakturo).

člen 7

2. Dolžnik je dolžan v roku 15 dni (preje 10 dni) od nastanka dolžniško-upniškega razmerja poravnati svoje obveznosti ali izročiti instrumente za zavarovanje plačila (ček, menico).

člen 9

3. Zakonodajalec je uvedel novost za gospodarske prestopke uporabnikov družbenih sredstev če upnik ne fakturira (obračuna) v predpisanim roku 10 dni po nastanku dolžniško-upniškega razmerja.

Denarna kazen je za delovno organizacijo 50.000 do 200.000 din

in denarna kazen za odgovorno osebo 5.000 do 20.000 din.

Iz navedenih dopolnitev zakona se vidi, da je zakonodajalec upošteval pripombe gospodarstva in da obtok dokumentacije ni razlog za zastoje in tudi ne podlaga sankcijam. Dopolnil pa je izpuščeno sankcioniranje za nefakturiranje ali neobračunavanje blaga in storitev.

Opozoril bi še na člen 49 točka 13, da se z denarno kaznijo 5.000 do 20.000 kaznuje za gospodarski prestopke odgovorna oseba službe družbenega knjigovodstva, če ne vložijo ovadbe oziroma prijave pri organu, ki je pristojen začetni postopek za ugotavljanje v tem zakonu določenih kaznivih dejanj oz. gospodarskih prestopkov.

Ta določila zakona citiram iz razloga, ker je SDK že začela s prijavi pristojnim sodiščem o prekrških in kaznivih dejanjih po zakonu:

— prekasna plačevanja faktur zaradi nepravočasne likvidacije,

— vnovčevanje čekov zaradi prekoračitve zakonsko določenega roka za vnovčenje čeka (8 ali 15 dni).

SDK se drži navodil in določil Zakona, sodišča pa bodo imela nalogo kaznovati kršitelja in delovno organizacijo.

Mislim, da je spoštovanje zakonskih določil in ravnanje v smislu intencij zakona prispevek k stabilizaciji.

Slovarček izrazov, ki bodo z uporabo instrumentov o zavarovanju plačil v vsakdanji radi:

Alonža: list papirja, ki se priklapi menici, če zmanjka prostora za indosamente,

Aval: menično poročstvo za plačilo meničnega dolga, poslovna banka, banka ali TOZD,

Avalist: menični porok,

Bianco akcept: podpis na menici, na kateri še manjkajo bistvene sestavine,

Dan protesta menice: dan, ko je bila menica protestirana odklonitev menične obveznosti,

Diskont: obresti, ki se odbijejo pri prodaji menice,

Domicil: plačilni kraj menice, **Dospelost:** dan, ko je potrebno plačati menico,

Eskont: odkup menice pred zapadlostjo,

Golica (menična): tiskovina z delno natiskanim besedilom,

Indosirati: prenesti menične pravice z indosamentom,

Indosant: oseba, ki menico indosira,

Notifikacija: obvestilo (o protestu),

Protest: listina, ki jo izda sodišče in z njo potrdi, da zavezanec ni izpolnil menične dolžnosti,

Regres: postopek, s katerim zahteva lastnik menice plačilo meničnega dolga od svojih prednikov,

Remitent: menični upnik (prvi), prejemalec menice,

Trasant: izdajatelj menice, kupec,

Trasat: menični dolžnik, v primeru lastne trasiranja menice je trasat SDK, kjer ima trasant žiro račun.

ANTON PLEVČAK

Če pišemo ali ne pišemo — NI REAKCIJE

Tako nekako kot pove naslov, se mi motajo po glavi misli, ko prebiram to naše »Glasilo«. Odkar namreč izhaja naš časopis, lahko rečem, da ni številke, v kateri ni vsaj enega prispevka, ki zahteva tak ali drugačen odgovor. Sodim, da je ena od nalog vsakega internega glasila ta, da upošteva, če lahko tako rečem, pravila polemike. Da se razumemo, ko rečem polemika, nimam v mislih kakšnega malomeščanskega načina polemiziranja v smislu: kdo bo koga »nadmudrio« in podobno. Temveč čisto demokratičen in javen način objavljania nekega problema v »Glasilu«, in sicer v želji, da vsi v kolektivu zanj zvedo (ali se nanj spomnijo), ter da temu sledi odgovor, odnosno razlaga. Kvaliteta odgovora ali razlage pa bi morala biti v tem, da je prirejena razčistevanju nejasnosti, vzrokom raznih pojavov in novim predlogom, ne pa direktnemu in mogoče tendencioznemu odgovoru piscu takega članka v Glasilu. Trdim to za to, ker mora tak časopis odražati poglobljene značilnosti našega dela in življenja v podjetju, torej mora biti odprt tako do avtorja članka, kakor tudi do

bralcev in ne nazadnje tudi do sebe.

Kar se tiče zadnjega, lahko rečem, da je naše Glasilo tako, saj do danes nisem slišal, da bi ne bilo.

Gre torej za to, kdo v danem momentu pripravi odgovor odnosno razlago. Mogoče uredniški odbor našega Glasila, saj imamo, če sem dobro poučen, iz vsake TOZD in DSSS v njem po enega člana. Če torej pričakujemo odgovor na članek konkretno iz neke TOZD ali neke službe, potem naj bi član uredniškega odbora iz dotične TOZD tako ali drugače organiziral odgovor. Bolj pričljivo in razveseljivo pa bi po mojem bilo, če bi se sestavljalec odgovora sam pojavil.

Ko sem o tem slučajno govoril z našim urednikom, sem dobil vtis, da se predvsem tisti, ki se sami zavestno dajejo, da je sodelovanje v razpravi po časopisu njihova stvar, izgovarjajo češ — nimam časa, nisem prebral in podobno.

Moja osebna ocena je: žalostno, neodgovorno, neosnovano.

Pri tem se ne morem otepati občutka, da je v nas še vedno nekaj lastnosti, ki bi

se jih morali kot novi socialistični ljudje otepati. Tako na primer — »če boš polemiziral, kritiziral, se boš zameril, nihče te ne bo več maral« — takih parol se oprijemljejo tisti, ki jim naša stvarnost »ne leži«, tisti, ki na probleme gledajo zviška češ — »kaj nas boš opozarjal, mi že vemo, kako in kaj«, odnosno tisti, ki take obravnave zavračajo z obrazložitvijo — »se bo že uredilo«.

Mislim, da takim manjka ne samo osveščenost, temveč tudi znanja o pravicah, svoboščinah in dolžnosti človeka, samoupravljalca.

Dragi bralci, kako naj si sicer razlagam tako stanje pri nas, kot sem ga uvodoma načel. To namreč, da čakamo (če sploh), kaj nam bo urednik napisal. Težko je res, pisana beseda marsikomu ne ustreza ali pa je lepše shajati z indolentnostjo. Jaz pravim — »če človek čuti potrebo po pisanju, potem naj piše«. Dati mu moramo pogum, ne loviti besed ali napačno postavljenih vejic. Brez aktivnega sodelovanja lahko postane naše Glasilo zaprto v ozek krog »sodelavcev«, ki mu dajejo ton in barvo, kar ni naš cilj. Ta pa je jasen: časopis imamo za informiranje, za nudenje pomoči v delu in v reševanju problemov, za opozarjanje na odklone in obnašanja in ne nazadnje za vzgojo.

Da za vzgojo. Za vzgojo marsikoga med nami. Za vzgojo tistih, ki še danes zelo glasno poudarjajo, da njihova (npr.) org. enota rešuje v pretežni meri Avtotehno kot celoto, da niso pripravljene na razprave o upravičenosti reorganizacije, temveč pristajajo na spremembe samo, če bo na njih izveden tak pritisk, da bodo »moralni« popustiti.

Pustimo ob strani ekonomsko plat takega problema. Vprašanje se postavlja — »ali se danes lahko tako obnašamo?« Danes, ko ne odločajo več interesi poedinca, ampak širše skupnosti (kolektiva). Še posebej ne, če so ideje podane kot predlog, negiranje pa se forsira do »izvedbe« pritiska. Tak način je seveda v danem momentu izgovor za osebno »popuščanje«.

Zakaj se v takih in podobnih primerih (da se samo spomnimo: v kadrovske politiki, v nezahtevah po odgovornosti, v nedoslednostih v medsebojnih odnosih itd.) ne poslužujemo naših informacijskih občil. Da z javno

obrazložitvijo, v izogib natolcevanju, pripravimo teren za nove prijeme, ideje, načrte itd., odnosno dajemo odgovor, zakaj se moramo odločiti za ali proti.

Zakaj npr. nihče ne objavi rezultatov dela kot odgovor za ugotavljanje kršitev delovnih obveznosti, ker na primer ne rešujejo prijav za prekrške posameznikov? Zakaj ne objavljamo hudih in permanentnih zamudnikov? Zakaj nihče ne spregovori o potrebah planiranja pri nas? Zakaj v našem časopisu članki kot npr. »NA RELACIJI: SARAJEVO—LJUBLJANA« (i natrag) ostanejo brez odgovora itd., itd.

Mogoče moti nekatere to, da bi se ljudje iz bližnje okolice muzali in jih postrani gledali zato, ker probleme priobčujejo v časopisu. Mogoče zato, ker je naš časopis preveč javen. Mogoče!

Tovariš urednik, mogoče članka ne boste objavili, če pa vendar, si ne morem kaj in pesimistično zaključim: »Tudi na to ne pričakujem odgovora«.

DB

DRAGI BRALCI: Uredniški odbor je sklenil, da s polemičnimi članki izzove vse vas samoupravljalce in tako tudi na ta način preizkusi vašo zainteresiranost.

Še k članku: »Če pišemo ali ne pišemo — NI REAKCIJE«

Oceno, ali kakor ponavadi rečemo kritik, npr. slike, ne daje slikar, kritike filma ne daje režiser itd. Za to kritiko v naslovu omenjenega članka prepuščam vam, dragi bralci, ker je vsak izmed nas lahko kritik. Jaz k temu lahko dodam konkreten primer, da s tem potrdim potrditev, da ... ni redakcije.

Pa poglejmo. Da, poglejmo nazaj 3. številko Glasila 1976. V njej nismo objavili prispevka »POJASNILO« (na 7. strani) zato, da smo izpolnili prostor, temveč v želji, da v našem podjetju izdelamo letni koledar o razporeditvi delovnega časa. Prispevek je brez komentarja, se pravi, ni navedb, kdo mora v podjetju to izdelati, ker točno vemo, da to ni komplicirano, da eventualno to ni potrebno izdelati v obliki koledarčka (za primer objavljamo faksimile takega koledarčka), da pri

nas letni koledar lahko objavimo na eni strani naših INFORMACIJ (tekstualno) itd.

Zakaj OZD ali TOZD potrebuje letni koledar? Odgovorov je veliko.

Prvi in glavni odgovor je vsekakor ta, da ne kršimo 23. člena zveznega (Ur. l. SFRJ, št. 22/73) in 22. člena republiškega zakona o medsebojnih razmerjih delavcev (Ur. l. SRS, št. 18/74), in sicer, da delovni teden ne more biti krajši od petih dni, oziroma je lahko krajši za toliko dni, kolikor je v njem prazničnih dni.

Drugi odgovor je lahko kot opozorilo, da je v nekaterih priložnostih, dnevnikih itd., ki jih uporabljajo posamezniki na svojih delovnih mestih kot rokovnike in podobno, navedba, da 4. julij spada med praznike, ki se praznujejo tudi naslednji dan, če sicer praznik sam pride na nedeljo, napačno in protizakonito.

Točno je namreč določeno, da se 4. julij praznuje samo en dan, in sicer samo na koledarski dan.

Tretji odgovor je. V teku leta pride lahko državni praznik takoj za ponedeljkom. V takem in podobnih primerih tak dan ne sme biti prost dan, niti ga ni moč nadomestiti z drugim delovnim dnevom pred ali po prazniku (denimo na prsto soboto).

Četrty odgovor, ki bi v našem podjetju odpravil vse nepotrebne telefonade in diskusije o tem, ali se prosta sobota šteje v dopust ali ne, če bi v našem letnem koledarju napisali, da je treba v skladu s tretjim odstavkom 23. člena Zakona o združenem delu vse proste sobote, ki so v obdobju letnega dopusta, všteti v dneve letnega dopusta kot delovni dan.

Peti odgovor. Da spomnimo vse člane kolektiva, da npr. 11. 10. nima smisla pošiljati telexov in naročati telefonskih pogovorov s Skopjem, ker je ta dan praznik Makedonije in da morajo biti uslužbenci predstavništva Skopje 10. 10. (ponedeljek) na delovnem mestu.

Šesti odgovor. Lahko se (če je dovoljeno) v tak koledar točno navede dneve, npr. pred večjimi prazniki, ko se preneha delo uro ali dve prej, in sicer ta in ta dan. Pa ne samo v Ljubljani, tudi npr. v Beogradu, Zagrebu ali Rijeki, ker sicer lahko nekdo reče, da je »diskriminiran« itd., itd.

Rekli smo: odgovorov je

veliko. Za drugo polletje letošnjega leta se za preizkus tak koledar lahko še napravi.

Jaz pa si vam drznem predstavit **nepopolen in na hitro izdelan predlog za leto 1977:**

LETNI KOLEDAR O RAZPOREDITVI DELOVNEGA ČASA 1977

- Sobota 1. 1.** ni nadomestljiva, čeprav je prosta
- Nedelja 2. 1.** praznik
- Ponedeljek 3. 1.** prost dan, ker drugi dan praznika pade na nedeljo
- Sobota 15. 1.** dan šoferjev in mehanikov (leta 1977 sicer pade na soboto, torej ni potrebe po kakšnem dogovoru) sicer pa se lahko določi taka ali drugačna boniteta
- Torek 8. 3.** dan žena, zakaj ne bi že vnaprej določili, kako in kaj
- Torek 26. 4.** dan Avtotehne (lahko določimo, delamo do 14. ure, ker je to dan pred praznikom)
- Sreda 27. 4.** dan OF, v Sloveniji prost dan
- Nedelja 1. 5.** praznik
- Ponedeljek 2. 5.** drugi dan praznika — prost dan
- Torek 3. 5.** prost dan, ker prvi dan praznika pade na nedeljo
- Ponedeljek 4. 7.** dan borca — prost dan v Jugoslaviji
- Četrtek 7. 7.** dan vstaje v Srbiji — prost dan v Srbiji (ne telefonirajte in ne pošiljajte telexov)
- Petek 22. 7.** dan vstaje Slovenije — prost dan v Sloveniji (velja isto za druge)
- Sreda 27. 7.** dan vstaje Hrvatske in BiH — prost dan v teh dveh republikah (lahko se določi, da v torek 26. 7. v predstavništvih Zagreb, Rijeka, Sarajevo in Split nehajo delati ob 14. uri)
- Torek 11. 10.** dan vstaje Makedonije — prost dan v Makedoniji
- Torek 1. 11.** dan mrtvih — prost dan samo v Sloveniji (ponedeljek ni dela prost dan, velja tudi za 10. 10.)
- Torek 29. 11.** praznik — prost dan v Jugoslaviji
- Sreda 30. 11.** praznik — prost dan v Jugoslaviji, ponedeljek 28. 11. ni prost dan

Tak koledar pa ni nujno, da se konča tako kot ta predlog. Lahko vsebuje proste dneve v tistih državah, iz katerih so naši principi, da naši referenti in direktorji laže planirajo potovanja tja in telefonske pozive. Lahko vsebuje npr. dežurne službe, razpored turnusov in še in še.

ZS

TERMINSKI KOLEDAR 1976

IZ MEDSEBOJNIH ODNOSOV

Delavci
v združenem delu

Ugotavljamo, da toliko časa nazaj v našem podjetju nismo imeli organiziranega obveščanja članov podjetja in smo se za to odločili to vrzel izpopolniti. Rezultat tega so naše INFORMACIJE in GLASILO. Na tak način smo v veliki meri dosegli stopnjo, o kateri nihče ne more reči: »Ja, o tem pa nič ne vem, nisem obveščen.« Tako je. Le da v tem trenutku ne bi razpravljali o načinu in oblikah podajanja informacij, temveč o tem, da še nismo dosegli stopnje, ko take ali drugačne vesti podajamo s komentarjem. No pri tem ne mislimo morda komentarija ali razlage istočasno napisane z npr. objavljenim sklepom nekega samoupravnega organa, temveč nujno reakcijo na tak objavljen sklep, če ta ni v skladu s sprejetimi samoupravnimi akti. Mimogrede povedano reakcijo mora sprožiti ali pravna služba ali samoupravna delavska kontrola in ne zadnje vsak poedinec v podjetju, ki v njem ne samo dela, ampak tudi spremlja dogajanja okoli sebe.

Do želje, da spregovorimo o takih momentih, nas je pripeljalo dejstvo, da čitamo o predlogih, odločitvah in sklepih v naših »Informacijah«, pa v isti sapi ugotovimo, da marsikaj in marsikdaj ni po vseh predpisih.

Zato smo se danes odločili napisati kratko obrazložitev npr. o pogodbah o delu.

Ker je v Avtotehni takih pogodb (bilo) precej, ne pi-

še pa nikjer, da so vse (bile) dobre in pravilne, mislimo, da je prav, če si obudimo spomin.

»Ne more se skleniti pogodbe o delu med delavcem in njegovo delovno organizacijo za opravljanje tistih del, ki sicer spadajo v delokrog delovnega mesta, na katerem tak delavec dela.«

Vprašanje sklepanja pogodbe o delu je regulirano s členom 142 in 143 Osnovnega zakona o delovnih odnosih. S temi predpisi je točno določeno (normirano), da se pogodba o delu lahko sklene za tista dela, ki po svoji naravi ne zahtevajo ustanovitve posebnega delovnega mesta, ki je začasno ali občasno in obstoj (potreba) istega ne traja dalj kot 30 dni v enem koledarskem razdobju. V takem primeru je delovna organizacija dolžna v svojem statutu točno določiti delo in naloge v smislu prej navedenih členov zakona o delovnih odnosih.

Nezdružljivo je s pojmom delovnega odnosa in s smislom citiranega zakona sklepanje take pogodbe med delovno organizacijo in delavcem, ki je član te organizacije in je njegovo »pogodbeno« delo sicer redno delo na delovnem mestu.

Torej je sklep, ki dovoljuje sklepanje take pogodbe, nepravilen in nezakonit.

Samoupravljalci! Tudi to morate vedeti.

(Iz priročnika za gospodarsko pravno prakso)

UREDNIŠTVO

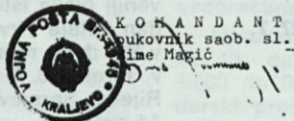
Poštovani drugovi!

Sa ponosom Vas obaveščavamo da je Vašem članu kolektiva VIDRIH JANEZU, dodeljena značka "PRIMERAN VOJNIK", kao znak priznanja za izuzetne zasluge.

Drug JANEZ je postigao odlične rezultate u vojno-stručnoj obuci i društveno-političkom obrazovanju. Savesno rukuje oružjem, održava tehniku, opremu i ostalu vojnu imovinu i u tome služi za primer drugim vojnicima.

Svojom primerom utiče na jačanje vojničkog kolektiva, prednjači u razvijanju drugarstva, bratstva i jedinstva među vojnicima. Kao takav, drug JANEZ služi za primer u svakom pogledu vojnicima i starešinama svoje jedinice, zbog toga su ga drugovi vojnici, starešine i članovi SK proglasili primernim vojnikom, i od strane ove Komande dodeljena mu je značka "PRIMERAN VOJNIK".

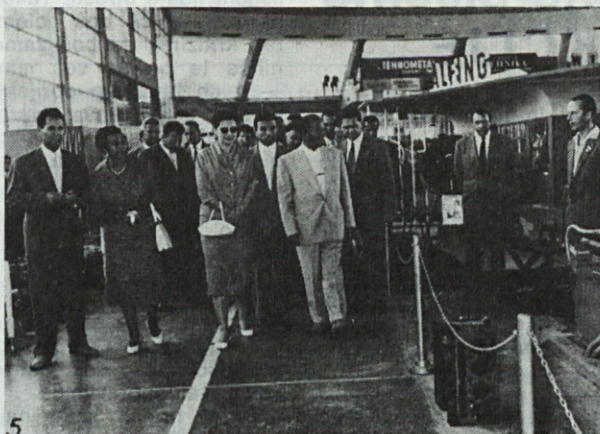
Budite ponosni što imate takvog člana kolektiva, to je vaš i naš ponos.

Zahvaljujemo se Komandi VP 4945 Kraljevo za poslano obvestilo. V imenu kolektiva, še posebno tovarišev iz GM servisa na Celovski cesti, pa našem Janezu, iskreno čestitamo. Uredništvo

Ob srečanju z Abrahamom želimo generalnemu direktorju Zdenku ing. Fuxu obilo uspehov v delu, zdravlja in osebnega zadovoljstva. K življenjskemu jubileju mu iskreno čestitamo.

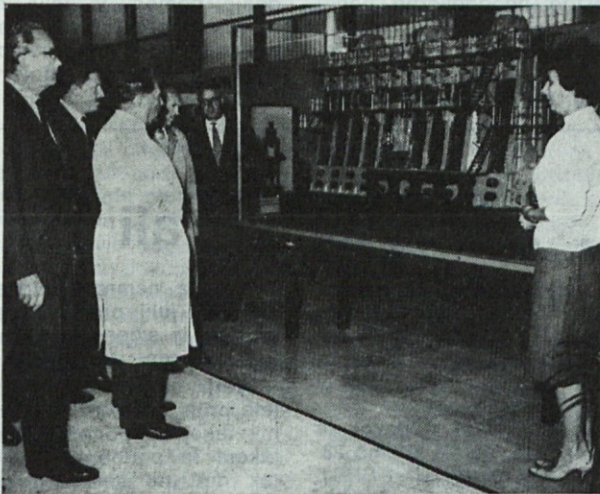
Družbeno politične organizacije
AVTOTEHNE

SLIKA 5: Tovariš Tito leta 1958 na velesejmu v Beogradu. S svojim spremstvom se bliža razstavnemu prostoru Avtotehne, na katerem so bili razstavljeni artikli firme HAHN & KOLB, ki jo je takrat zastopalo naše podjetje.

Spomnite se!

V Glasilu št. 4/75 smo vas, dragi bralci, prosili če imate kakšno fotografijo iz »starih časov« Avtotehne, da nam jo poklonite za arhiv (album) ali pa posodite, da jo ovekovečimo v našem časopisu. Tako smo od naše bivše sodelavke tov. Tatjane Kamar dobili nekaj fotografij, ki prikazujejo našega tovariša Tita na velesejmu v Beogradu in v Zagrebu.

SLIKA 6: Leta 1962 na velesejmu v Zagrebu. Tovariš Tito si ogleduje MAN ladijski diesel motor. Ta slika je bila objavljena tudi v internem časopisu firme MAN, ki jo je takrat zastopalo naše podjetje.

Za danes toliko. Če bo po sreči, bomo v prihodnji številki objavili še kakšno podobno fotografijo.

Uredništvo

DA LI ČEMO...?

Na sednici svih delegata OOS Avtotehna dana 11. 5. 1976 između ostalih donet je i zaključak (vidi INFORMACIJE br. 16 (19. 5. 1976, tačka 7), iz kojeg je razvidno, da su obezbeđena sredstva za izvedbu proslave praznika poedine republike.

Ako to prekomentarišemo, zaključujemo da se zapravo radi o prazniku »dana Avtotehne«, a koji se proslavlja po predstavnštvima u toku godine uzimajući o obzir nacionalni praznik (npr. dan ustanka). Dakle ta su sredstva, možemo reći, vrlo svrsishodna, pa prema tome nije teško zapisati: »DA LI ČEMO dobiti za naše novine i izveštaj sa fotografijama. Naime, svi naši čitaoci kažu: NARAVNO DA ČEMO!

UREDNIŠTVO

Glasilo izdaja Avtotehna Ljubljana. Glavni urednik Savo Zigon. Odgovorni urednik Zvone Ogrinc. Tiska Tiskarna Ljubljana. Glasilo je po sklepu sekretariata za informacije oproščeno prometnega davka.

* NA
9 CICERO

Čas izletov

Izletništvo je Slovencem takorekoč v krvi in je vedno bilo povezano s standardom in družbeno ureditvijo. Včasih so temu rekli »romanje na božjo pot«. To je bilo za mlade veliko veselje in priložnost za greh. S pešanjem vere pa so se začeli uveljavljati izleti v naravo. Najprej peš, potem s kolesi, seveda največkrat v dvoje do najbližjih senenih kopic. Fantje so najraje vozili punce na »štangah«. Čim bolj je bila štanga upognjena, tem več je fant veljal. Danes se vozimo na izlete samo z avtomobili, da posvinjamo kos travnika.

*

Naš koledarček
— julij

2. julij 1961 — umrl pisatelj Ernest emingway

4. julij 1941 — v Beogradu gl. štab izdelal načrt za oborožen odpor v Jugoslaviji

6. julij 1415 — na gradbi zažgejo reformatorja Jana Husa

7. julij 1941 — začetek vstaje v Srbiji

10. julij 1943 — začetek invazije na Sicilijo

13. julij 1920 — fašisti požgejo v Trstu Narodni dom

14. julij 1789 — začetek francoske revolucije

15. julij 1945 — v Ljubljani začne 1. kongres OF

17. julij 1936 — začetek španske državljanske vojne

21. julij 1969 — Armstrong prvi človek na luni

22. julij 1941 — začetek vstaje slovenskega naroda

26. julij 1963 — hud potres prizadene Skopje

27. julij 1941 — začetek vstaje v Hrvatski in BiH

28. julij 1914 — Avstro-Ogrska napade Srbijo, začetek I. svetovne vojne

30. julij 1941 — Nemci ustrelijo pri Brežicah prvih deset talcev.

*

Zanimivosti

Znameniti angleški državnik Winston Churchill, katerega oče je umrl 24. 1. 1895, je večkrat rekel, da bi rad umrl na obletnico očetove smrti.

Kot zadnji uspeh v življenju je dosegel tudi to: umrl je 24. 1. 1965 le 90 minutno razliko od časa očetove smrti.

šport rekreacija

V času, ko usmerjamo vse svoje sile v borbo za čim boljši vsakdan in čim boljši jutri, ko načrtujemo, programiramo in uresničujemo vse svoje aktivnosti za boljše, zadovoljnejše in srečnejše počutje in življenje delovnih ljudi, imata športna rekreacija in oddih izreden pomen.

Pomen športne rekreacije v podjetju

Športna rekreacija in oddih ne pomenita le večjih in bogatejših možnosti delovnega človeka in občana za človeka dostojno, zdravo in kulturno izrabo prostega časa ter možnosti za bogatitev samega sebe, razvoj in oblikovanje svoje osebnosti, zdravo in zadovoljno življenje, marveč s tem, da prispevata k zdravju, sproščenosti in ustvarjalnosti, telesni in duševni uravnovešenosti, pomenita tudi velik prispevek v naporih za višjo produktivnost dela, k večjim družbenim rezultatom združenega dela in k večji obrambni sposobnosti delovnih ljudi in občanov.

Dobro organizirana dejavnost športne rekreacije in oddiha delovnih ljudi pa prinaša poleg že naštetih vrtilin še razvijanje tovarištva, kolektivizma, bratstva in enotnosti itd. Glede na vse te ugotovitve je nujno, da se pomen športne rekreacije pravilno dojame na vseh nivojih v podjetju, tako npr. v vseh družbenopolitičnih organizacijah in v vseh samoupravnih organih OZD in TOZD, kot tudi pri vseh direktorjih, kajti le tako bo lahko komisija za šport in rekreacijo v podjetju, ki sicer v skromnejših oblikah že deluje, zaživela in služila svojemu namenu, to je uresničevanju zgoraj omenjenih idej.

Preden končam, naj še omenim, da deluje komisija da šport in rekreacijo pod predsedstvom tovariša Jožeta Končana, ki obenem skrbi za povezavo z OOS, da ima v svojem akcijskem načrtu izdelavo plana in programa športne rekreacije v podjetju skozi vse leto in da je tudi strokovna stran komisije pridobila s tem, ko sta se dva njena člana udeležila seminarja za organizatorje rekreacije, ki je bil koncem maja v Poreču.

Pot je torej začeta v dobro vseh nas delavcev v pisarnah, delavnicah, za stroji in za volanom pa je, da bi bila čimprej speljana in da bi po njej tudi hodili. **rd**

RALLY »DAN MLADOSTI«

Dne 16. maja je bil v okviru lige ŠOLT organiziran rally v počastitev dneva mladosti. Proga je bila speljana iz Ljubljane do Tržiča, od tam v Škofjo Loko in nato v Ljubljano. Tudi iz Avtotehne se je rallyja udeležilo nekaj tekmovalcev, ki so skupaj tvorili ekipo AT. Le-ta je zopet zasedla odlično 3. mesto v ekipni konkurenci, naša Meta Kersnik pa je bila ponovno zmagovalka med ženskami.

Omeniti velja še lepe možnosti za dober plama v skupnem seštevku točk od udeležbe na vseh treh rallyjih lige ŠOLT, saj se nahaja Kersnikova na prvem mestu v ženski konkurenci, Černigoj Srečo in Dobrila Roman na 5. mestu med moškimi, ekipa AT pa zavzema 2. mesto. **rd**

RAZVESELJIVA VEST

Dne 6. 6. 1976 je bil v Ljubljani 11. RALLY ŠOLT 76, katerega sta se udeležili tudi dve ekipi iz Avtotehne, in sicer Černigoj Srečo s sovozačem Jerala Vinkom ter Marinko Andrej s sovozačem. Med ekipami je Avtotehna zasedla II. mesto, med posamezniki pa S. Černigoj I. mesto. Tovariš S. Černigoj je istočasno prejel v Rally liga sistemu tudi pokal za II. mesto.

Delovno predsedstvo ustanovnega zbora PD Avtotehna. Od leve proti desni: M. Pavlin, D. Balažič, M. Žuraj in M. Pavlovič

Izmenjava mnenj v odmoru. Od leve proti desni: D. Gaspari, J. Otrin, J. Rajer, D. Balažič in M. Pavlin

Planinsko društvo — AVTOTEHNA

»Tovariši in tovarišice, dovolite, da v imenu iniciativnega odbora otvorim ustanovni občni zbor Planinskega društva Avtotehna, pozdravim v naši sredi člana glavnega odbora PZS tov. Marjana Oblaka in predlagam, da v delovno predsedstvo izvolimo...«

Tako je velika prijateljica planin in narave, naša tovarišica Anica Smolej prerezala vrstico na štartu nove poti v svet, po kateri naj bi nas hodilo čim več. V svet narave, planin, oddiha in rekreacije, humanosti in tovarištva. V svet, ki je mnogim v našem podjetju znan, priljubljen, pa vendar daleč, kar je tovariš Jože Rajer opisal v uvodni besedi, ko je dejal:

»Danes se uresničuje zamisel, ki je počasi zorela skozi leto in pol. Zamisel namreč, da bi v Avtotehni ustanovili svoje Planinsko društvo. Iz pogovorov in želja je končno prišlo do današnjega ustanovnega občnega zbora, rojstnega dneva Planinskega društva Avtotehna.

Misel, ki je vodila iniciativni odbor v pripravah od koraka do koraka k današnjemu ustanovnemu občnemu zboru, je bila vseskozi prežeta z željo storiti nekaj koristnega za člane našega delovnega kolektiva. Storit nekaj, kar nas bo povezovalo v urah prostega časa, namenjenega oddihu. Želeli smo, da bi ob tem ustvarjali tudi pogoje za čimboljše medsebojno spoznavanje in spletenje pristnih, prijateljskih vezi. Prav to pa nam je danes bolj ko kdaj potrebno tudi na naših delovnih mestih, v našem delovnem vsakdanu. Iz dneva v dan se bolj razdvajamo in odtujujemo, saj so naloge in zahteve vedno večje, naše možnosti pa zato manjše. Ob tem zaradi lastnih bremen pozabljamo na človeka ob sebi, na svoje bližnje, da celo na samega sebe. Odtujenost, ta pečat dobe visokih tehničnih dosežkov, ki se nam ponujajo na vsakem koraku, nas zaradi naših bremen vedno bolj zasvaja in nas pušča same.

Zatorej ni slučaj, da smo se odločili, da se bomo zbrali prav v krogu planincev, prijateljev gora in narave, da bomo na skupnih pohodih preživljali prijetne ure oddiha in si v strminah skovali novih vezi. Čutimo, da nam je to zblizanje potrebno, saj izkušnje kažejo, da doživetja v gorah trdno in za dolgo, če

Radi bi, da bi naše Planinsko društvo zaživelo polno in vzorno življenje in se ob aktivnem sodelovanju nas vseh pridružil 133 planinskim društvom. Pripeljimo tudi svoje, da bo naša 90.000-

ne za zmeraj, povezujejo ljudi.

Planinstvo je od nekaj bilo simbol navezovanja stikov in prijateljstva, šola pristnosti, tovarištva in dobrih medčloveških odnosov. Sproščen, odmaknjen od delovnega mesta in mestnega hrupa se človek v naravi, še zlasti v gorah spremeni, postane mehkejši, sprejemljivejši za zunanje vplive, globlje doživlja okolje in človeka ob sebi. Vse to pa je potrebno tudi nam. Poleg aktivnega počitka, ki ga nudi hoja v gore, in mnogoterih lepot, ki jih utegnemo doživeti ob tem, ne bo na poslednjem mestu tudi spoznanje svojega delovnega tovariša, ki ga iz dneva v dan srečujemo, pa ga morada vendarle ne poznamo.

V našem planinskem društvu se zatorej zberimo vsi, ki si želimo, da bi se po delu prijetno in koristno razvedrili in da bi skupaj doživeli čimveč lepega. Zberimo se vsi, ki si želimo, da bi se čimbolje spoznali in postali dobri tovariši in prijatelji ne le v gorah, ampak tudi na naših delovnih mestih.

Radi bi, da bi naše Planinsko društvo zaživelo polno in vzorno življenje in se ob aktivnem sodelovanju nas vseh pridružil 133 planinskim društvom. Pripeljimo tudi svoje, da bo naša 90.000-

članska slovenska planinska družina še večja.«

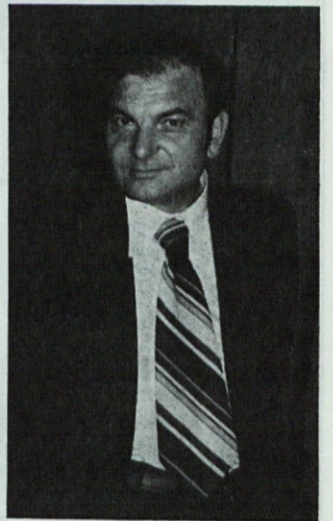
Ustanovitev PD Avtotehna je nato pozdravil tov. Marjan Oblak, član gl. odbora PZS, in med drugim dejal:

»Pozdravljam vas in novo enaintrideseto PD v Ljubljani, ki tako s svojimi 150 člani dopolnjuje skupno članstvo 27.000 planincev. Lahko rečem, da ste si izbrali lep trenutek, saj smo prav danes (20. 5. 1976) prejeli v PZS telegram, da je naša odprava v Himalaji osvojila vrh TRISUL. Ta uspeh so dosegli člani planinskih društev Ljubljane, naj vam bo to napotilo, kaj lahko doseže PD, če prav zaživi, če svojo dejavnost pravilno usmerja v množičnost obiskovalcev narave, planin, nabiranja kondicije in še in še.«

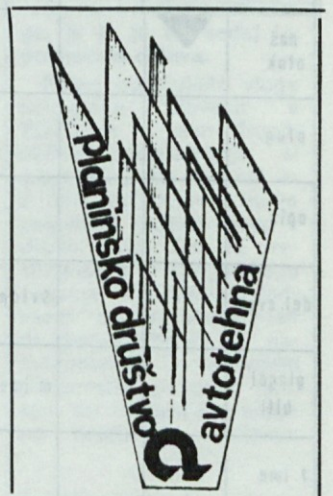
Svoje misli je zaključil s priporočilom za izdelavo finančnega načrta in načrta dela, čestital vsem novim članom in zaželel obilo uspeha.

Občni zbor je nato sprejel svoj znak, finančni in delovni program in izvolil svoj prvi upravni odbor z dveletno mandatno dobo:

Drago Balažič — predsednik
Stevo Kramžer — podpred.
Anica Smolej — tajnica
Mimi Štraus — blagajničarka
Franc Lamprecht — vodič
Janez Goršič — vodič
Matjaž Žuraj — propagandist
Jože Rajer — pravna služba
Sašo Arhar — vodič

J. Rajer glavni iniciator za organiziranje PDA

Znak PDA

GLOSA ALI KOZERIJA

Nekoč je živel oče Feliks, ki je imel tri sinove. Prvi Rajko in drugi Cene sta bila pametna, tretji Frenk pa sicer ni bil neumen, bil pa je naiven. Tako sta o njem namreč modrovala starejša brata. Vsi so pridno delali in sadove svojega dela nosili k očetu, ki je kot glava družine skrbel za vse skupaj in za vsakega posebej. Pa so prišli novi časi v deželo in seveda tudi v to našo družino. Sinovi so zahtevali, da oče razdeli posestvo, da bo vsak od njih upravljal s svojim delom. Tako se je tudi zgodilo. Zmenili pa so se, da bodo za nekatera dela skrbeli skupaj, skratka, da bodo solidarni, kadar bo nastala potreba komu izmed njih pomagati, pa čeprav za malenkosti. Vse to so lepo napisali in podpisali rekoč: »Da ne bo kasneje kdo dejal, da o tem nima pojma.« Čas je tekel, delali so, se ob večerih pametno pogovarjali, se trepljali po ramah in včasih združili kak dinar za zabavico.

Pa se je zgodilo nekega dne. Vsi so bili na delu. Sin Rajko na okopavanju krompirja, Cene se je mučil pri odvodnem kanalu, Frenk pa je popravljal traktor. Očeta Feliksa ni bilo doma, ker so

ga poklicali v zadrugo. Okoli poldne so se vsi začeli ozirati, kje je mamin voz z obedom. Ni ga bilo. Namesto njega pride mlajša sestra Savica, ki je sicer skrbela za hlapce in pove, da kosila ne bo, ker je furman zbolel. Prosil je Rajka, naj pošlje kakšnega fanta, ki se spozna na konje, da bo pripeljal obed. Rajka je kar vrglo in na glas je vpil, da nima časa, da njegovi fantje tega ne bodo delali, sploh pa se mora še z očetom pogovoriti o večji plači. Tudi Cene je bil kar nesramen in trdil je, da to ni njegovo delo. Tudi on je nekaj govoril o plači in podobno. Sestri so šle solze na oči. Komaj je izdabila, da so se pred časom zmenili, da si bodo pomagali. Naj se vendar zmenijo, da bodo vozili vsak en dan, dokler furman ne ozdravi. Skoraj je sestra že obupala, ko ji Frenk reče, da bo poslal enega svojih špenglarjev. Brez vika in krika je bila stvar rešena.

Zvečer je Savica sicer vse to povedala očetu Feliksu, pa se kljub temu ni nič zgodilo. Le Rajko in Cene sta očeta pobarala, kaj misli o njuni boljši plači.

GK

Diagnoza št. 17

V juliju bo leto dni,
ko smo z GLASILOM
našim
v obliki tej prvič izšli.
Za prakso, rabo
željam vašim.

Bi prav bilo, da kdo
od vas,
pristopi k oceni strogi.
Ali je GLASILO le
okras,
ali zadovoljuje svoji
vlogi?

Za ta prelep tolminski
svet,
krasan ob sinji reki
Soči,
ki od potresa je
prizadet,
smo tudi mi prispevali
v pomoči.

Je groza katastrofa
taka.

A dat' pomoč je
ljudstvu sveto.

No, človek marsikaj
dočaka,
kot na pomoč da
nekdo daje veto.

Že drugič na pohodu
smo bili,
ob žici okupirane
Ljubljane.
Ko smo takole družno
skupaj šli,
se spomnil verzov
pesmice sem znane.

VSI SO PRIHAJALI —
NJIH PA NI BLO!

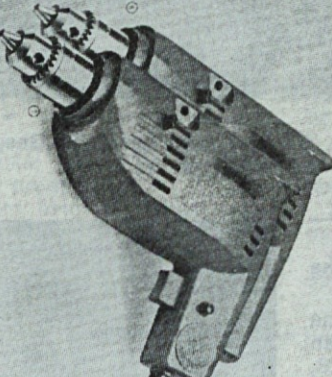
Sefov, direktorjev,
vseh od uprave.
Mogoče njim je pod
častjo,
da pod podjetja
stopijo zastave.

Ta uscana Zofka kar
se da
pošteno nas je
nategnila,
tako kot ženska sicer
zna,
nam lepo vreme je
pustila.

Pač ženskam ni, da bi
zaupal,
ker kadar nanje se
zaneseš,
zgodí se oh, da bi
obupal.
Na koga potlej, da se
zneseš?

Na Bledu se pisale so
ocene
za delo naše, ki prav
nič ni blejsko.
Ne daje Bled garancije
nobene
za ceno pravo ali
farizejsko.

Je že tako, kadar
hitimo
pod streho spraviti
pravilnik.
In ne izpade to kar si
želimo,
ker vedno najde se že
kak »cedilnik«.

	SESTAVIL M.REBEK	zvezda v orlu	otočje v tih.oceanu	lugano	prebiv. belg.viš. planote	duša umrlih	tona	azijs. država	doline	pijanec	RISAL M.REBEK
	potop. kontinent										beatijci
	vel. ljubezen petrarce						bala papir.				
	telur			dvojina mesto na yucatanu			ljub.firma amper				
	fr. igral. (anouc)					neg.el. angl.mesto					
	mesto ob sv delu kit.zidu						luxemburg naš otok		medmet smeha nikalnica		
	špan. nogometas										einstein
	G4 3	umrli it.humor.	telica braz.koš.				moč del odplač.				
	etui				rib.kost 100 m ²				iljušin		
	rus.velet.			tur.mogotec šaborišče v Italiji				tangens	Kred.ban. gr.ladiar		
naš otok				vrsta oma							muza ljub. pesn.
plug					nem.sklad. zabav.igra						
opis				moment	star slovan		medmet	north	buchwald		
del.svet		švica			film.igr. leslie ital.spol.				os.zaim. sarajevo		gora v švici
glagol biti		m.ime						reto			
z.ime		sancho					trop. veter				

šah.
velem.
(bent)

prtok
bajkal.
jezera